

Luf. 81.

Naturläkaren Anders Hansson i

Fogelkult Hallaryd är mycket
känd här i Visselbofa och utgår
i dag som är ofta samdalsämnar.
Enligt prägelisten skulle hans guldorna
betägen i Fogelkult men såväl här
i Visselbofa som i byggena om-
kring säger ^{man} alltså något annat
än Anders Hansson i Färrabod-
na.

Med tanke på det friska minnet
Anders Hansson lever han i här
och det stora intresse han upptar
med även av de yngre kan man
betackna honom som den mest färd-
kan och färdiga personlighet
som levat i dessa trakter och sista

skilnena.

Till detta bickages i mycket hög grad
att man förutspäddt "Julastorren".
Dessa naturkatastrofer som ent. vad
de gamle berättar skulle ha varit
den svåraste storm man vet om
under man nära nog 100% säker
samma natt som Anders Hansson dog.
Detta är emellertid fel därför att
julastorren kom natten mellan
juldagen och annandag jul men
Anders Hansson dog ent. kyrko-
boken i Hattaryd sedan den
21 i samma månad.

Emellertid är det ganska ovanligt
säker på sin sak när man frågar
den när Anders Hansson dog och
dessa har sin förklaring.

Skogsarbetare Jonnde Persson i
Gjinhult Hallaryd och Hammarby
Olof Nilsson Visselbäcka, förestör-
satt i Torskehult, han berättar
om och om den märkliga mannen.
Båda träffade jag en gång samtidigt
och hörde dem berätta sina min-
nen från Anders Hanssons stor-
hetsdåd.

Jonnde Persson arbetade i många
år som daglönare hos Anders Hans-
son och Olof Nilsson bodde på
en gård i Torskehult strax intill
* småtunns gränsen och inbe så
långt från Anders Hanssons gård.
Men dessa båda var fullt överbygga-
de om att Anders Hansson dag-
loner julsörmen och Jonnde Persson

talade om att Anders Hansson yttade,
"när jag dör då skall de onda mak-
terna stäyras lös".

Man är fullt och fast övertygad om
att Anders Hansson på något sätt
har med människans döden att göra
ty alla man här beskriver den kems-
ka maten blandas in hans namn.
Vad som ligger bakom denna djupa
sorg och åsikt är svårt att uttöna
men det verkar som om man tror
att "kloshögren" som man anser
käm till i någon hemlig sort konst-
bok skulle vara med människans
makter att göra.

Föreläningen vill att man är sä-
kra på att Anders Hansson dag
som den den många maten måste

helt enkelt titta i att han förut-
sagt sin död i samband med jult-
stämman.

Göran Persson berättar att han fick
ett starkt bevis på att Anders Hans-
son kunde mer än andra männis-
kor en dag när han efter slutad
måltid satt i rummet och vi-
lade middag.

Anders Hansson gick fram och
håll bara på golvet vilket säkert
huvud och när jag såg det säger
Göran Persson då "tänk jag det
mätte inte vara gott att vara i
hans kläder och ha det så bekym-
mersamt."

När Anders Hansson en stund se-
nare gick in i sin "Hamnall"

vände han sig om i dörren och sade:
Det är inte så farlig & med minnerna
bekymmer.

Detta gjorde ett djupt intryck på mig
säger Persson och jag glömmes det
alltid.

Varje morgon när arbetet skulle
börja och man satte sig till bords
kom Anders Hansson in och la
dag lönen, det 25 öringar på tall-
riken.

Detta var, efter vad alla anser var
Anders Hansson, dyggest för hans
genom att han var i allt och
var exempel på hans rednings-
sinn.

En dag säger Persson till jag hand-
vark i hela den ena kisten så snart

att jag trodde jag skulle mista för-
ståndet.

Jag gick då in till Anders Hansson
i hans kammar och bad om råd.
Det är reumatism och har fått i hal-
va ansiktet så att Anders Hansson
men och behöver inte vara orolig
du skall snart bli bra igen.

Du skall gå till en smedja och där
skall du hämta ett par slagg hakor
i järn. Sedan skall du skaffa botten-
sats som blir på botten av dricka-
kar.

När du kommer hem skall du stä-
dningen i ugnen och sedan
skall du gödga slaggklumparna
tills de blir vita och sedan har du
ett skynke, lakarell, och haxfil

hands att hjälpa över burchen och
grydan så inte någon släpper ut.
Här kunnat man se vita i fogen
skall de släppas över i grydan och
sedan skall den hjälpa burchen
över burchen och så så vill
det slutat puttra i grydan.
Jag följde receptet så det kom
Perron och efter den händelsen
har jag alltså i mitt liv haft
den händelsen. (Man är 79 år och har
sina tankar kvar.)
I detta sammanhang talas Olof Olfs-
son (77 år) om att han som biden
gjorde fick en åkomma i halsen
som hotade att bränna honom.
Här det blev allvarigt gick min-
nas till den där Hansson för att

söha bort och vil besöket i hans
hannare fick han veta att han
skulle kölja över mitt hand
och änga med botten hannomitt-
onther.

Olof Olsson's mor var i gramma
och gäst vän med hem i huset
och efter besöket i hannarens
sattes haffmannen på elden
och gräddes han i äng.

När man var mitt uppe i ett
intressant samtal om ämne och
de och haff och haff haff
hannare och haff. Hansson ut på
sin hannare går bort till

Olof's mor och säger: Du ska inte
sitte här längre du ska gå hem
och bota på din haff annars kan

det hända att han dör för mig.
Hansson blev förskräckt när han
förstod att det var ~~en~~ så allvar-
ligt och skymdade hem till
sjuksjuk.

När han kom hem hade sjuks-
jukan förvärrats så att han
dröjde en timma till hade prä-
sten vänt.

Detta visste Anders Hansson och
efter att han hade hört om
Olof Olsson att han var po-
nom att tacka för sitt liv.

Enligt Persson berättas att när han
arbetade hos Anders Hansson då
kunde det ibland att han visste
längre innan om det kom besök
till gården.

På kvällen kom Anders Hansson på fram
och tillbaka på gårdens karnen och
då och då se framåt lundens vägar
åt ett bestämt håll.

Det slog alltså på utan besikt
hvar och tillika att ett hvar från
just ett håll A. H. tillhört åt.

På kvällen sig en morgon att en bon-
de från Hallabäcke, en by i Hallaryd,
kom till och bad om hjälp
med att utskaffa en häst som
stulits om natten i stallen.

Man visstänkte att ett var
då som var varit framme där-
för att den annars så sädes gård
hunnit sig i stilla.

Man ansåg nämligen att just då-
då hade en nygghet förväg att

på en kunnad att vara dyrb.

Den bekymrade bonden gick och
begrundade beskedet av djurens

Mansson att om han fortsatte
att köra i samma riktning så
skulle han finna sin häst
och jag tänker om hittas djuren
med inte så långt därifrån
sade han.

Putta stämde, på vägen med
Machus och stycke var för
Gimmeslunda från man hästen
betande vil väghanden och en
bit därifrån låg djuren som
mycket riktigt är en kattare
medvetslös i gogen.

Hur och hela gått till när djuren
kom till obekanta vet man inte om.

man anses att Anders Hansson
hade med den saken att göra.
Sven Pesson minns gott min
hans mannen från Kösanle
med sin egen sittande bakbanden
i händer.

En full liknande detta intryck
när en gång stal en blocka och
man bad Anders Hansson om
hjälpe.

Hansade till den bestulen att
gå hem så skulle blockan kom-
ma.

Pesson studiet blockan vingades
en hemlig makt att gå till-
baka och lämna igen den och
effekten händelsen utspelas
i dessa städer för den som står.

hit blottare ett öfverman som har
en viss benägenhet att gå i en
dillstapeln.

(Eml. vad jag kunnat uttänka är detta
med samlingen överensstämman de
Ochliga är historien om den ständes
Hansson kunde tala om vad de
som var på väg att söka honom
gjort och tänkt på vägen dit.
En gammal knekt som bodde
i staden väntade mitt i natten
av sin gummor som hade bist
hög och låg.

Han fick sitta upp och skynd-
samst begä sig till ständes Hans-
son för att söka bot.

På vägen dit var inte knekten
på ett bästa humör och gissas

och när han i mörkret såg att
hvarjagannas i ett sabbens häst och
kärleken han det kalla sabbens
strålade villan färra därade
han en hel del beska saker om
härskare och blonda gubbar.
När han fått sitt ärendet utsett
att och utlagd den obliga föriska
25 ringen där för bället druckes
Hansson honom för en del han
kallad honom för när han han
gick i sabbens häst.
Att detta inte förfelade sin or-
kan ens på en gammal knäckt
är lätt att förstå.
På alla vägar som bar till Gärner-
holmarna han det folksom skulle
till druckes Hansson.

Olof Nilsson berättar att han
som ung ting minns hos vanligt
det var att folk passerade Fosse-
lund på vägen som gick in i
sundlandet.

Han minns att det nästan all-
drig slog fel utom de vägfarande
berörde på hos Rask-Ebbe och
frågade sig vägen.

Rask-Ebbe bodde i en liten stuga
just innan för gränsen.

Han minns också att det kun-
de komma vissa personer som
han med jämna mellanrum
och då ställde det sig om såda-
na som mat och ätning gick
ut och andra.

En måltid från Björnen gick ut

sådan burl och där han gick för
hade sänd med honom en glas-
sa bärmis som giva till Omi-
des Hansson.

Månen gick till jords och rügen
om lång och sang var han för
starka druckes.

Han kunde inte motstå frestel-
sen utan dag först en blund
och när den bröjde veska dag
han en till för att tättare gå
och så såklard och var var
Mashan kom.

Han kunde inte druckes Hansson
utan han kände att hela saken
om en örelchen när han hade
Mashan.

Om för det till saken att druckes

Hansson var sorg för ensamhet och
och annan gång.

Här målaren beträttat sitt ären-
de och skulle stiga ut på gä-
den för han skulle se som
paratysen i stossen.

Om svärtingar från himlen kom
skat or flygande från alla håll
ditt de kände hela gärdslanen
och över kunnas känd som kudd
överblott.

Just som målaren förande
kommit örens med sig
själv att han varit sig till
dette stöd och Hansson
bådan honom och samtidigt
som han hade sin hand
på hans axel sade han: Detta

hanske han läsa dig att låta bli att
dricka nytt vitt bärnvin en annan
gång.

86 full rikande ofta inkräffade
när en man var på väg till Timmer-
holma och så kräffade en god vän
i Vissebygd. Bv.

Den svenska gästvänligaheten har
ut sin rätta när bärnvin. Plus
han som med tagit för öfver
Hanssons räkning kom till
användning.

Det många kraftiga blomkar på
dessa svenska manns cyttor-
figor befäst vänskapen såkade
den finblumade ditte på flaskan
och fann att det bärnvin var li-
ket skottet bärn.

Man blev först lite betänksam men
slog sedan fast det hela med att
saga: Där är nog en till gubbtanen.
Det är han uträddat sitt iscirle dog
han från flaskan och beklagade
att där var så lite gräddor men
han hade inte humrat skaffa
mer.

Anders Hansson tog flaskan
sag gräddorna och sade med
en glimt i ögat: Det där är nog
så det räcker till gubbtanen.

Man berättar att Anders Hansson
gärna dog en sup men måg att inte
föll illa missbruk för han inte.
Man påstår att hans penson
var en mycket eländig kvinna
hade betalat ett halvt i döden

in till hammasen och på så sätt
håll honom på sin kloke gubbe.
Man berättar att folk från gård
till gods längtade till skansen
slätten och att många "fina" och
så sötta barn indygade skottlund
luse ~~den~~ Gårde till som Torshult
Visselboda 72 år som i sin ung-
dom var husk på Markaryds
gård givare gård.

Han hade många skottlar till
den bebyggade gårderna och ibland
han bodde resande under från Dan-
mark dit ryttare hade gått.

Den gamle hade Gårde varit
hos den Hansson den gången
för att söka för sjuka djur.

Den ena gången var det en skott

som kommit lös och ätit boer-
agrar och blivit sårat sjuk.

Om de sprang bort så blev
igenom skogen till staden.

Hanssons gäst men han var
så andfärdig när han kom från
att han inte kunde framföra
sitt ärende genom det.

Det behövde han inte heller för
Anders Hansson talade om
vad det gällde och sade att
man skulle slå kött vatten
på sitt bröst och hålla denna
hållning i stunden.

När de fick mäl i munnen
sagde han att man skulle
så många ord i kär.

2) Du ska gå till och se om

som du passerar på hem vägen
och där ska du gå in i kammar-
ren och flytta på bysän som
står där så här blir jag också
på så de räcker.

Om de säger att han alltså
har sett så många i rätte lör-
der på en gång som det finns
bakom den bysän.

Ordinationen hjälpte och skutan
blev bra.

Den andra gången gällde det en
sugga som blev väldigt sjuk
och om de fick spisa och det visste
att han kunde till Anders Hans-
son.

När han kom fram så de Anders
Hansson till honom att han

kunde bygga sig och vita för sig.
gamla seden döl.

Det visade sig att det stämde
med tiden gissis.

På en gård i Grapskult Visselby
hade man en giss som var sjuk
och när man såg den dödades

Hans son sade han: Det är inget
att göra åt den ryggbräda
sägeris.

Om i dag undrar den som såg
hon om han hade kunnat veta
att det var en sägeris.

En man som brödde utmed Os-
byvägen hade tagit märke till
att många passerade på vägen
till Gärdesholma och när han såg
någon efter honom många 25 ringar

som passerade hans stuga dö-
rrummet och överhuvud och han
gick ut och stoppade en man
som var på väg till Anders

Hans ~~en~~ och sade att han var
en lika duktig som han.

Han lyckades med bluffen och
gick 25 öringar, men på natten
gick han ~~ut~~ sedan upp och be-
gär sig till Gärdesholm och
efter besiktning den natten hos
Anders Hansson gjorde han
alltså en försikt.

Det berättas att en man hade
drunknat i Veshungasjön och
man kunde inte finna liket.
Anders Hansson hämtades dit
och han lyckades göra ut det

ställe i sjön där man skulle
dragg a.

Det visade sig att kirket låg just
på det stället.

När man frågade Anders Hansson
vid detta tillfälle rent ut om
han var fullkunnig skattade
han ~~sa~~ och sade att det inte
allt var fullkört. Äg så fort han
kom mer till sjöns botten han
månke till en högt som en vis
betraktelse ges en ganska och då
androg han att denna asiatisk pått
syns på kirket.

Detta exempel är typiskt för den
en naturligtvis som all den för-
sikte något högt på ett sätt
allt eftersom en fullkunnig.

Den historia som är flitigast i gång
är skilningen och när Anders Hans-
son blev anmälde för bröcksal-
veri och fjärdingsmannen och
hans mannen kom för att häm-
na honom på hans gård med
hästskynks.

Vad dessa två behandlade i
hamnaren och elagen vet man
inte men när alla tre kom
ut satte sig Anders Hansson upp
i ena men för att följa med.

Det visade sig att det inte gick
att på hästarna och så ställdes och
efter några få minuter för en ge-
mar upp och till Anders Hans-
son bröcksalver men ville säga
av.

Hanslag är vagnen och i samma
ögonblick satte hästarna en
i sken och sprang ut i en av
hans åkrar där de sprang sen
ända till att säden var mes-
sädd.

Hänsmanen bad Anders Hansson
hjälpa hästarna som han inte
själv kunde flytta alla och
när de båda befallningshav-
anderna var lyckligt på vä-
gen med hästarna: Om han
satt hästarna till kommes
vi allting mes.

Om medlem och chieffade Anders
Hansson var endast otillslaget av öden
och av alla uppgifter att elina var
han som var uttåkad.

Specialist på mågen särskilt
sjukdom om man inte vet
man hade lite av varje på
både människan och djuret.

Att man många gånger lyckades
bota beror ~~och~~ nog ganska
om att det låg till att man
försöker komma gärr från
människan man bota.

Hans dotter Ingrid fick äro
hans biter brukar man säga
men hon fick alltså det gylla
och påsktullen som färdig
hätte.

Man hade mest om att hon
säg att man se hörs igen om
folk och respekt för henne hade
man nog mer mer hon gans

En smärtsam upplevelse med att hon
saknade "gävar" och sedan trodde
man inte på fullt och fast att
hon kunde hjälpa.

Personligen vill jag tillägga att allt
tycker jag att den mystiska boken
som en läshobby som i händelsen
på Anders Hansson har till
sin rätta användning.

Min åsikt är att drottens rosh-
nad av "gävar" var orsakad av
förmägan att läsa tankar och
sa happy kärlig för tankar sitt
de med betydelsefullt som förmä-
gan att happynotisera.

Allt detta är och Anders Hansson
och använde dessa gävar på ett
rätt sätt.